

jeg familiekommissionen, jeg kan altså ikke huske, om det var det navn, den havde, men som familie- og forbrugerministeren i hvert fald kommer med i sin redegørelse. Det er virkelig vigtigt, at vi tager dem med ind i vores betragtninger, inden vi fastlåser noget som helst. Og derfor bliver det ikke herfra og ikke i dette sekund, at jeg kommer med den melding til fru Lone Dybkjær, som hun gerne vil høre.

Formanden:

Tak til fru Anne-Mette Winther Christiansen. Så er det fru Anne-Marie Meldgaard som ordfører.

Anne-Marie Meldgaard (S):

Det er efterhånden svært at åbne en avis uden at finde en artikel eller et debatindlæg med ligestilling som tema. Det er jeg personligt rigtig glad for. Det er fantastisk, at der er kommet så meget fokus på ligestilling, og at det er noget, som lønmodtagere, forældre, unge og ældre tager stilling til og rent faktisk også ønsker aktivt at bidrage til.

Men der er noget, som er knap så fantastisk, og det er, at vi i 2007 stadig har så mange problemer med ligestilling, at det er nødvendigt for mennesker at føle sig diskrimineret eller stødt på grund af deres køn, etnicitet eller seksualitet.

De mange debattører appellerer til os politikere om, at vi skal hjælpe med at løse problemerne og skabe ligestilling. Og her har regeringen svigtet sit ansvar, for samtidig med, at der i befolkningen er en livlig debat og et stort ønske om øget ligestilling, har løsningerne og resultaterne ladet vente på sig.

Jeg læste forleden et debatindlæg, hvor ligestillingsministerens politik blev beskrevet som hattedamepolitik, og jeg kan sådan set godt forstå forfatterens frustration. Regeringsinitiativerne består næsten udelukkende af kampagner og pjecer i en uendelighed, hvilket referencerne i redegørelsen også bekræfter.

Hvis den gode vilje kunne skabe ligestilling, havde vi allerede opnået det for længst. Der skal skrappere midler til, hvis vi skal ændre de kulturer, som fastholder den manglende ligestilling i Danmark.

For mit eget partis vedkommende står sammenhæng i moderne familiers hverdag øverst på ønskesedlen i de kommende år, og der er masser af områder at tage fat på.

På et område som barsel viser de nyeste tilgængelige undersøgelser, at mænds andel af barselorloven er faldet. Ligestillingsministeren

holder fast i, at det må folk da selv om. Hendes løsning er en cd med »Elefantens Vuggeviser« og endnu en pjecer. Jeg tror altså ikke på, at man kan ændre kulturen i hjemmet og på arbejdspladsen med en børnesang. Det tror jeg heller ikke ministeren selv tror på.

Hos Socialdemokraterne har vi længe ønsket at hjælpe denne kulturændring på vej. Vi kan se, at man i flere af de andre nordiske lande har haft stor succes med at øremærke en del af barslen til fædre. Det har vist sig, at kulturen på arbejdspladsen har ændret sig, og at de fædre, som tager barsel, får en meget større tilknytning til deres barn. Der er endda undersøgelser, der viser, at hvis faren tager barsel, mindskes risikoen for skilsmisse.

Vi har derfor svært ved at forstå, hvorfor ministeren ikke er positivt stemt over for vores forslag om at øremærke en tredjedel af barslen til fædre. Jeg synes faktisk, det er på tide, at mænd også kræver ligestilling i hjemmet.

Også med hensyn til ligeløn venter regeringen på, at appelsinen falder ned i turbanen, i stedet for selv at gå ud og plukke den. Regeringens bedste initiativ må siges at være ligelønsstatistikken, men ak, end ikke den er indrettet, så den kan gøre en egentlig forskel.

De store lønforskelle mellem mænd og kvinder er stadig et stort ligestillingsproblem i Danmark. Lønforskellen mellem kvinder og mænd er på mellem 8 og 17 pct. i det offentlige, og 13-19 pct. i det private. Det er i sig selv et grundlæggende ligestillingsproblem, men det har samtidig også betydning for, hvordan familierne træffer deres valg om f.eks. fordelingen af barsel. Det er ofte sådan, at den ægtefælle, der tjener mindst, også er den, der tager mest barselorlov. Derfor er arbejdet for ligeløn også afgørende for familie- og arbejdslivbalancen. Samtidig er det vigtigt for vores motivation og arbejdsglæde på jobbet, at den tid, vi lægger i arbejdet, også bliver anerkendt som lige meget værd.

Socialdemokraterne vil fortsætte kampen for ligeløn. Vi ønsker en lov om kønsopdelte lønstatistikker, så de bliver udbredt til alle, sådan at det ikke blot er 15 pct. af det private arbejdsmarked, som er omfattet.

Kl. 14.35

Samtidig ønsker vi at stille krav om lovpligtige ligestillingsregnskaber og handlingsplaner, som bl.a. skal indeholde målsætninger om ligestilling på ledelsesposter og bekæmpelse af kønsopdeling i virksomhederne.